



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp  
**Tuần Báo Phát Triển Điện Năng**

Điện thư: [bientap.tbptdn@gmail.com](mailto:bientap.tbptdn@gmail.com) Web: [WWW.VOVINET.ORG](http://WWW.VOVINET.ORG)

*Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp*

Số: 1128 19 tháng 2 năm 2017

*Thơ ngỏ*

*Điù Nhau*

*Điù nhau tiến hóa sống thân thương  
Cởi mở tình Trời qui một mối  
Tự giác tự mình tâm thức giác  
Qui không điù tiến rõ chơn lòng*

*Vĩ Kiên*

---

Mục Bé Tám 1991

---

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

**Bé Tám**

**Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:**

- 1) Chuyện ăn uống không mà Bé giải thích nhiều chuyện như vậy à ?
- 2) Hôm nay Bé bị mỗ lợi làm răng mới bị sưng miệng môi sao Bé không nghĩ , lại tiếp tục viết bài?
- 3) Bé đi mỗ răng có gì lạ?
- 4) Sau khi mỗ Bé có mệt không?
- 5) Bệnh máu cao của Bé thì sao?
- 6) Bé có thấy mắt điện hay không?
- 7) Bé có ngủ được không?

<p>1) <i>Hỏi: Chuyện ăn uống không mà Bé giải thích nhiều chuyện như vậy à ?</i></p> <p>TL: Thưa nó mới thật sự là giáo dục con người tiến thân qua sự ăn uống, ăn là ăn những gì và uống là uống những gì thì phải tự ý thức rõ ràng, cho nên trong bữa ăn không nên nói chuyện nhiều, chăm chú lo ăn thì rất tốt, biết tưởng đến Trời Phật và mấy mẩu được một bữa ăn đầy đủ do Trời ban mà có. Tâm tâm phải biết cảm ơn mà nhận lấy món quà Trời ban, ý thức sống động như vậy tâm linh mới tiến, còn rú nhau ăn nhậu bàn bạc lung tung thì chỉ có hại và không có lợi cho khối óc thần kinh, gia đình sẽ không được yên ổn.</p>	<p>2) 17-09-91</p> <p><i>Hỏi: Hôm nay Bé bị mổ lợi làm răng mới bị sưng miệng môi sao Bé không nghỉ , lại tiếp tục viết bài?</i></p> <p>TL: Thưa Bé bị sưng miệng chứ không phải sưng óc sưng tay, việc làm của Bé là tay và óc cho nên Bé phải làm việc, không có lý do gì từ chối cả, Bè Trên vẫn giúp đỡ Bé viết ra những gì Bé hiểu kịp sau giờ thiền.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Bé đi mổ răng có gì lạ?</i></p> <p>TL: Thưa Bé đi mổ lợi răng chẳng có gì sợ cả, tâm thức của Bé ôm lấy ông Bác sĩ, kể như Bé mổ cho Bé, thấy rõ mỗi động tác một của ông Bác sĩ đang làm, thành thử Bé rất an tâm. Bé thấy rõ ông Bác sĩ rất tận tâm và chăm chú trong việc làm. Người tu vô vi rất có lợi, có thể hoà tan bất cứ lúc nào, cũng nhờ luồng điện ra vô dễ dãi. Mỗi đêm thiền cũng phải xuất, đến lúc ấy ý thiện lành cũng xuất như thiền. Bác sĩ hỏi thăm sức khoẻ của Bé từ giây phút khắc.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Sau khi mổ Bé có mệt không?</i></p> <p>TL: Thưa bình thường và tiếp tục uống trụ sinh và thuốc đau nhức.</p>
<p>5) 18-09-91</p> <p><i>Hỏi: Bệnh máu cao của Bé thì sao?</i></p> <p>TL: Hôm nay đã được bình thường, chỉ phiền cô Bè cho ăn trong bốn ngày liền.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Bé có thấy mắt điện hay không?</i></p> <p>TL: Thưa Bé chỉ thấy miệng sưng nhưng sự sáng suốt vẫn bình thường, Bé vẫn chuyên điện khắp mọi nơi như thường nhật.</p>
<p>7) <i>Hỏi: Bé có ngủ được không?</i></p> <p>TL: Thưa ngủ nhiều hơn lúc bình thường, cũng nhờ mấy viên thuốc nhức, Bé cảm thấy rất khoẻ và dễ chịu, cũng do ý chí tu luyện của Bé, Bé vẫn vui.</p>	

---

## CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

---

### *Hẹn Hò*

*Hẹn hò nhiều kiếp duyên may,  
Ngày nay tái ngộ đổi thay thế tình.  
Thực hành tự giác tự mình,  
Hai mình là một, hành trình quang khai.  
Thân tâm học hỏi học hoài,  
Cơm Trời hai buổi sửa sai tiến dần.  
Anh em dự cuộc góp phần,  
Sửa mình tiến hóa, cao tăng tự đi.  
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si,  
Hòa đồng thức giác, an vi độ đời.  
Cùng chung sinh hoạt chẳng rời,  
Quy y Phật Pháp, nhớ Trời mà tu.  
Tự mình thức giác giải mù,  
Về nơi thanh tịnh an du phần hồn.  
Cần Khôn vũ trụ sanh tồn,  
Hẹn nhau tái ngộ giữ hồn lo tu.*

*Lương Sĩ Hằng.  
14-06-1994*

---

## TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

---

### VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 3)

**Bạn đạo:** Nhưng con không biết là con có thành công hay không?

**Đức Thầy:** Nhưng mà Chị thấy rằng: cái sự trần trược của thế gian đó nó xâm chiếm mình vô cùng,

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Và sự sáng suốt của mình, nếu mình chịu vun bồi, nó cũng giải thoát vô cùng.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Thì bây giờ Chị thấy, nên vun bồi sự sáng suốt, và lập lại trật tự,

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Để cho nó xâm chiếm hữu hạn,

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Mà mình dùng ý trí không quên ... thì chắc sự động loạn không có về với mình nhiều.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Từ từ nó sẽ giảm. Lúc đó mình mới thấy giáo lý của Đức Thầy không có sai một ly!

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Bởi vì Ngài là Thiên Tiên, chớ đâu phải tầm thường?

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Cái giáo lý của Ngài, Ngài nói cho nhân loại, chứ đâu phải chỉ cho một số người đó đâu?

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Thấy không?

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Chúng ta có giáo lý; mà mới gieo ý niệm; thiếu thực hành!

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Vậy chị nhìn nhận thiếu thực hành, thì Chị trở về với căn bản, bây giờ thực hành sức khỏe, để khôi phục; mình mất nhiều điển quang vì sự phục vụ ở đời.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Rồi bây giờ mình khôi phục trở lộn lại; thấy không?

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Khi mình tập trung được cái luồng điển mà hòa hợp với cơ thể mình, thì mình mới ứng phó tình cảnh hiện tại.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Lúc đó mình ứng phó được tình cảnh hiện tại, thì tâm mình an; mình mới thấy Đạo.

**Bạn đạo:** Dạ .

**Đức Thầy:** Nó phải trật tự. Nếu không về trật tự, không có hiểu Đạo đâu!

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Không có trật tự mà cứ nói Đạo hoài, thì cứ cãi hoài chơi thôi; chớ không có làm được cái gì,

**Bạn đạo:** “Tâm mình tịnh, nghĩa là Thất Tuệ” phải không. Thầy?

**Đức Thầy:** Đó, Đức Phật Thầy nói hết đó; không có sai đâu hết! Ngài nói không có sai một ly! Nhưng mà thực hành không có mà thôi.

**Bạn đạo:** Dạ. Cái hành,

**Đức Thầy:** Cho nên, cái Pháp này, bất cứ tôn giáo nào cũng thực hành được hết. Và con người nào cũng thực hành được hết: cái ông buôn bán mà ông chịu, ông thực hành, ông cũng thấy cái giáo lý trong, trong tiệm ông: vay trả, rõ ràng;

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Thấy chưa? Mà cái người nào, cái ngành nào cũng thực hành được:

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Kinh tế, chánh trị, quân sự; thực hành có trật tự, thực hành. Thực hành có trật tự, thì ít động loạn; .... thấy nó yên.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Thấy không?

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Đó. Cho nên, ở đây có cái Pháp, kêu bằng, "Khứ trực, lưu thanh," như Chị đã nghiên cứu. Ở đây có khứ trực, lưu thanh: hằng ngày làm thì Chị chỉ thu hút những chuyện cạnh tranh của ngoại cảnh thôi. Về, Chị phải ổn định: cái nào mà có thể thu nhập được, thì thu nhập; không thu nhập thì tự động nó rớt.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Chớ mình dùng cái ý hoài, mồn mõi, mệt quá! Đã lao động khổ cực về, rồi còn đi lấy cái óc đi tranh đấu nữa, thì mất ngủ luôn; nó sanh bệnh. Thì ta mượn cái Pháp để đuổi những cái mà không cần thiết thì nó ra; mà cái cần thiết thì nó lưu lại; là đủ rồi.

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Thì lúc đó chúng ta thấy thật sự thọ lãnh cái giáo lý,

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** Của Đức Thầy;

**Bạn đạo:** Dạ.

**Đức Thầy:** À.

**Bạn đạo:** Hồi trước, thì cháu cũng có thấy một khoảng như Thầy nói, là, “Tu, không cần lạy, cần qui,”

**Đức Thầy:** Ừ.

**Bạn đạo:** “Ngồi đâu cũng .... Cho nên, con nghĩ rằng cái tâm con ấy, con mong....

---

## THÔNG BÁO Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California

---

### THÔNG BÁO

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California xin cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã tham gia các khóa Tịnh Khẩu Niệm Phật trong năm 2016 vừa qua. Nhờ có sự tham gia đông đảo của quý bạn đạo ở khắp mọi nơi đã giúp cho khóa tu học ngày càng thành công hơn. Nhằm tạo cơ hội cho quý bạn muốn tiếp tục tham gia khóa Tịnh Khẩu Niệm Phật, năm nay Hội xin trân trọng thông báo các khóa Tịnh Khẩu Niệm Phật sẽ tổ chức tại Thiên Viện Vĩ Kiên và lịch sinh hoạt năm 2017 như sau:

- Khóa tháng 4 năm 2017: Thời hạn là 3 ngày 30/3 – 1/4
- Khóa tháng 5 năm 2017: Thời hạn là 3 ngày 4/5 – 6/5
- Khóa tháng 6 năm 2017: Thời hạn là 3 ngày 1/6 – 3/6
- Khóa tháng 7 năm 2017: Thời hạn là 3 ngày 1/7 – 3/7
- Khóa tháng 8 năm 2017: Thời hạn là 7 ngày 1/8 – 8/8
- Tháng 9 năm 2017: Bạn đạo tham dự Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 36
- Tháng 10 năm 2017: Lễ tưởng niệm Đức Thầy vào ngày 8 tháng 10 năm 2017
- Khóa tháng 11 năm 2017: Thời hạn là 3 ngày 16/11 – 18/11 và lễ tưởng niệm Đức Tổ Sư vào ngày 19 tháng 11 năm 2017

Xin chân thành cảm ơn sự ủng hộ của quý bạn đạo. Kính chúc quý bạn tham dự khóa tu học ngày thêm tinh tấn, tu thiền thanh nhẹ.

Mọi sự liên lạc xin gọi về:  
Kim Anh Nguyễn: 714-580-5388  
Bảo Khanh Châu: 714-489-7767

Thân ái,  
Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California.

---

### BẠN ĐẠO VIẾT

---

#### *Căn bệnh ... bỏ quên*

Giong bác sĩ B. thật trong và rõ ràng "Kết quả của việc soi tim cho thấy hai trong ba mạch máu chính đưa máu về tim của ông đã bị nghẹt 100%. Để chữa trị tình trạng này, chúng tôi đề nghị là cần giải phẫu tim để câu thông hai mạch máu này".

Dù y tá lúc này đã chỉ cho tôi hai chỗ bị nghẹt trên đó hình, tôi vẫn muốn biết thêm là nguyên nhân vì đâu tôi vẫn không cảm thấy chị sức khỏe thay đổi, ngoài chuyện bị rang ngực mỗi khi đi bộ nhanh hoặc lên dốc sau khi ăn.

Bà bác sĩ B. cho biết là do nhờ mạch máu bên trái còn lại hoạt động tốt nên tạm bơm đủ máu với oxy cho các cơ tạng. Ngoài ra, nhờ trái tim tự động tạo vài đường nối nhỏ li ti, câu dẫn qua hai nơi bị kẹt nên tôi chưa cảm thấy khác biệt bao nhiêu.

Bác sĩ B. giải thích thêm là nếu mạch máu chỉ bị nghẹt 60% đến 80%, bà có thể dùng bong bóng làm thông nơi bị nghẹt và sau đó gắn "stent" vào giúp cho mạch máu nơi bị nghẹt vững chắc hơn. Nhưng khi bị nghẹt trên 90% thì phải nối mạch máu để câu vòng qua nơi bị nghẹt (heart by-pass surgery).

"Với tình trạng như vậy, còn có giải pháp khác không? Trong tương lai có còn bị kẹt nữa không?"

Bác sĩ B. cười trả lời là việc câu nổi mạch máu bên ngoài chỉ là cách giải quyết tình trạng hiện tại mà thôi, không bảo đảm chuyện lại có thể bị nghẹt mạch máu trong tương lai. Đó là chưa kể việc tôi phải uống thuốc giúp máu lưu thông điều hoà hơn suốt đời. Nghe câu trả lời là phải uống thuốc suốt đời làm tôi nản quá chừng. Ráng hỏi thêm một câu nữa "Chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi không chịu giải phẫu, và cố gắng thay đổi cách ăn, cũng như sinh hoạt". Bác sĩ B. kiên nhẫn trả lời "Tim của ông hiện tại vẫn hoạt động tốt, sức khỏe của ông vẫn bình thường, việc thay đổi ăn uống, sinh hoạt chỉ là giúp các mạch máu còn lại không bị nghẹt. Dù vậy, hai mạch máu bị nghẹt vẫn không thể nào tự thông trở lại. Trong tương lai nếu có bị kích tim (heart attack) thì đó sẽ là một trận kích tim thật nặng (major heart attack)." Việc phải làm quyết định mổ hay không mổ, đúng là khổ cho chúng tôi. Bác sĩ thì muốn thực hiện càng sớm càng tốt, trong vòng vài tuần. Chúng tôi xin phép được thảo luận riêng với nhau trước khi trả lời. Để chúng tôi có thể cân nhắc kỹ hơn, bác sĩ B. cho biết là theo thông kê trước nay, xác suất tử vong của việc mổ tim câu dẫn mạch máu là rất nhỏ, chỉ có 1%. Xác suất người bệnh cảm thấy khoẻ và tốt hơn sau khi mổ là 95%.

Thật tội nghiệp cho cô hàng xóm phải bỏ làm đi theo tôi và ngồi nghe những tin tức không tốt lắm về sức khỏe của tôi. Vừa mệt mỏi, nhức đầu về sức khỏe của bà già, sức khỏe của chính bản thân, nay lại phải gánh thêm viễn vọng không khá được về chữa trị, thời gian hồi phục cho trái tim không ngủ yên của tôi. ☺

---

Chuyện bị rang ngực, làm soi tim, khám phá bị nghẹt hai mạch máu xảy ra chừng hai tháng nay, vừa làm tôi mệt với những buổi hẹn đi gặp bác sĩ, làm thử nghiệm, v.v. Đó là chưa kể tìm đọc qua Internet, sách vở về hoạt động của quả tim, cách ăn uống để tránh mạch máu bị nghẹt có thể dẫn đến việc bị kích tim (heart attack), xuất huyết não (stroke), chân cẳng tê liệt, v.v. Tôi cũng có dịp hồi tưởng lại suốt quá trình cuộc sống của mình đã qua, nhất là từ ngày bước vào ngưỡng cửa trung học.

Từ ngày con nhỏ, tôi ăn uống rất nhiều kẹo bánh đủ thứ hết, nhưng lại rất ít ăn rau cỏ. Mãi đến học lớp Đệ Tam, mới nhận sự sai lầm, tôi mới bắt đầu tập ăn nhiều rau cỏ hơn. Một phần vì hoạt động, thể dục nhiều, tôi vẫn chưa bỏ được thói quen ăn uống nhiều, thường là gấp đôi thiên hạ. :-)

Lúc ở Đà Lạt, theo học CTKD, tôi đã cảm thấy ngực bị rang khi phải đi bộ trở về nhà, hay leo dốc từ đường Phan Đình Phùng lên đường Hàm Nghi nơi nhà thờ Tin Lành, sau những bữa cơm tháng từ quán Bà Duyên. Đoạn đường dốc này chỉ cao chừng 15-20m, nhưng tôi phải đứng nghỉ ít ra là hai lần, nửa chừng và đầu dốc, cho tim đập lại bình thường. Hôm nào may mắn thì gặp anh bạn Đoàn Đình Hồng và ông Trung Úy Thành làm ở Tòa Tỉnh ăn chung. Sau đó là được ông Thành cho đi kè xe Jeep về nhà. :-)

Con chuyện đi hai đoạn đường dốc liên tục từ đường Phan Đình Phùng băng lên Hàm Nghi, rồi từ Hàm Nghi leo dốc chùa Linh Sơn lên đường Võ Tánh là tui tránh. Suốt 4 năm học, tui chỉ dám đi bộ một lần duy nhất đoạn đường này rồi thôi.

Vì thấy tôi bị rang ngực mỗi khi leo dốc sau bữa ăn, bà má nuôi liền kéo tôi đi gặp bác sĩ Cát, một chuyên gia về mắt và tim ở Saigon, để thử nghiệm "điện tâm đồ" cũng giống như làm "stress test" bây giờ ở Mỹ. Bác sĩ Cát cho biết là tôi có vấn đề với tim và chỉ khuyên là tôi cần ăn uống kỹ lưỡng hơn, cũng như cần tập thể dục thường xuyên. Ông chẳng cho uống thuốc gì cả. Năm sau 1974, nghe tiếng bác sĩ Võ Sum, tôi đến để ông khám và cho ý kiến. Ông bảo tôi chạy thử tại chỗ trong 5 phút, khám tim và đo áp huyết cẩn thận. Ông cho biết là dù tim có kém hơn bình thường, nhưng nếu tôi điều độ và tập thể dục thường xuyên sẽ không có vấn đề. Nghe thế là tôi hân hoan ra về, nghĩ rằng chuyện tập thể dục là không có gì phải lo vì tôi thường tập thể dục nhiều hơn ai hết, còn chuyện ăn uống thì cố gắng ăn nhiều rau hơn là xong.

Rồi cơn bão dữ với làn "sóng đỏ" tràn ngập miền Nam VN đã làm tôi trôi giạt nửa vòng trái đất. Mãi lo làm việc, kiếm sống, lâu lâu rảnh thì lang thang đó đây, tôi quên bẵng và không còn nhớ đến chuyện rang ngực hay đau tim gì hết.

Bây giờ ngồi nhìn lại mình và các tài liệu, tôi mới nhận ra lý do tại sao tôi dễ thấm cái lạnh hơn người khác. Đó là vì cái mạch tim chính bên phải bị yếu hay bị nghẹt, nó là nguồn cung cấp máu giàu khí oxy cho hai lá phổi. Những khi vô ý, tôi thường hay bị sưng cuống phổi vào mùa thu, mùa đông và ho dai dẳng cả vài tuần mới hết. Mạch máu chính bên trái của tim, chia ra làm hai, và hai nhánh này cung cấp cho tất cả mọi nơi trong cơ thể. Hiện tại thì nhánh bên phải chạy phía trước quả tim bị nghẹt. Tóm lại là số lượng máu cung cấp cho quả tim hiện tại của tôi chỉ đạt tối đa là từ 40% đến 60%. Có thể đây cũng là lý do tôi thường chậm chạp trong mọi chuyện, từ cách suy nghĩ, phản ứng, và làm việc. Cô hàng xóm khi nghe tôi phân tích các chuyện này, nàng cười và phán "... đây là tại ông yêu nhiều quá nên tim mới ra có sự!" ☺

Chuyện nghẹt mạch máu dù đa số là do việc ăn uống, các chất dơ trong máu hội tụ lại với nhau, rồi đóng lên thành vách và làm nghẽn sự lưu thông của máu. Ngày còn trẻ, sức khỏe dồi dào, chúng ta lướt qua dễ dàng. Đến khi lớn tuổi, mạch máu trở nên cứng đờn, nhỏ lại, thì việc bị nghẹt rất dễ xảy ra. Mạch máu cũng có thể bị nghẹt do sự thay đổi về thời tiết, như từ trong nhà nóng đi ra ngoài trời lạnh, hay từ nơi có máy điều hòa đi ra và gặp cái nóng gay gắt bên ngoài. Hoặc trong lúc tắm chẳng hạn, sự thay đổi nhiệt độ quá nhanh đã làm mạch máu thắt lại bất ngờ và không có người biết mà báo động để cứu cấp. Tôi đã có vài người quen lăn đùng ra chết sau vài hiệp đánh tennis, đang làm vườn ngoài sân, hoặc trong giấc ngủ. Ngoài ra sự thay đổi đột ngột về cảm xúc cũng có thể làm mạch máu thắt lại đưa đến kích tim, như gặp chuyện quá vui hay quá buồn. Từ ngày còn nhỏ, tôi để ý mỗi lần đọc truyện hay xem phim đến đoạn quá vui hay quá buồn là tôi nghẹn lời, không nói được, hay lạc giọng. Những lúc như vậy, tôi thường nhắm mắt, hít thở vài hơi chậm và sâu, giọng nói mới trở lại như bình thường. Do đó tôi rất ngại khi phải tranh luận với ai về bất cứ vấn đề gì.

Theo thống kê mới nhất của Mỹ, số người chết hàng năm do những chứng bệnh liên quan đến tim là 25% trong tổng số. Có nghĩa là cứ bốn người chết thì có một người chết vì bệnh liên quan về tim. Đọc thấy cũng dễ sợ thiệt!

Từ nhỏ tôi đã ngại các chuyện mổ xẻ, lúc nào cũng cố gắng tự chữa bệnh qua cách tập thể dục đều đặn, ăn nhiều rau củ, lâu lâu lại làm thanh lọc, v.v. Đã vượt qua đoạn đường dài hơn 40 năm, không ngờ này lại vướng phải cái màn nghẹt mạch máu. Trước khi làm soi tim, tôi chỉ mong là nghẹt sơ sơ để có thể đặt "stent" vào, nhưng không ngờ là đã nghẹt cứng. Cách giải quyết hiện nay tại những bệnh viện đều là để nghị làm "heart by-pass surgery", không còn lựa chọn nào khác.

Trong thời gian một năm gần đây, trường đại học Boston đã nghĩ đến một phương pháp uống thuốc làm mềm cục máu đông vào ngày hôm trước, ngày hôm sau sẽ cho đường giây soi tim hút bớt phần nào cục máu đông trước khi đi xuyên qua, rồi hút hết phần máu đông còn lại, rồi đặt "stent" vào đó. Họ đã thử nghiệm thành công vào tháng 4/2016 với 6 bệnh nhân, và hình như hiện nay chỉ có một bệnh viện vùng vịnh Mexico thuộc tiểu bang Florida được phép của FDA thực hiện các cuộc phẫu thuật loại này.

Mỗi người có một lối sống, một cách nhìn khác nhau, nên cùng sự việc mọi người lại có một ý kiến khác nhau. Chẳng ai giống ai, và ai cũng có cái lý của mình. Tôi có mấy đứa em họ và người quen, đã ra đi lúc đang ngủ do bị kích tim và xuất huyết não, người thân còn sống kể thì than buồn, kể thì phán là sao nó sướng quá, ra đi mà chẳng phải bị đau đớn, hành hạ trên giường bệnh như nhiều người khác đã bị tê liệt cả nửa người bên dưới, sống khổ sở cả năm trời mới được chết, và làm khổ luôn cả mọi người chung quanh. Có ông bạn già sau khi mổ tim, làm 5 đường nối, làm xong thì than quá trời, đi đâu xa cũng không được và ngực lúc nào cũng đau lâm râm. Còn có tên giám đốc trong sở, nhờ đi chích ngừa trước

khi qua Phi Châu leo núi, gặp người bác sĩ quen cho làm thử nghiệm thì mới hay là có 5 nhánh nhỏ bị nghẹt từ 90% trở lên. Thế là anh chàng xin được mổ luôn, bây giờ thì phơi phới đi chơi, khoẻ hơn trước khi mổ. Còn những người được thông tim đặt "stent" hay được mổ tim làm đường cầu dẫn trong lúc bị ngất xỉu được đưa vào phòng cứu cấp, chúng ta có thể xem như là họ đang trên đường đi đến "suối vàng", nhưng vì nợ trần gian chưa dứt nên được cho phép quay về trả tiếp. :-)

Sau khi cân nhắc mọi chuyện, từ trong ra ngoài, tôi quyết định là sẽ làm mọi chuyện như các bác sĩ đề nghị vào cuối tháng 10/2016, sau chuyến đi họp mặt với bạn học cùng trường ở miền Nam Cali. Các bạn có nghĩ đến tôi, chỉ xin vài phút nhắm mắt lại và gửi đến tôi những lời chúc lành qua tư tưởng là đủ lắm rồi. Trước giờ chúng ta cứ bị giới hạn với vật chất, hôm nay tạm dùng phương pháp "thần giao cách cảm" một chút cho vui. :-)

Nguyễn Đức Trọng

[tdnguyen97266@yahoo.com](mailto:tdnguyen97266@yahoo.com)

Virginia 9/2016

---

### HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

---

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo LƯƠNG VĂN QUÍ . Sinh năm 1969.Mất ngày 13/02/2017 ( nhằm ngày 17./1 năm Đinh Dậu). tại An Lục Long ,Châu Thành Long An. Hưởng dương 49 tuổi , được siêu thăng tịnh độ.

Cám ơn quý bạn đạo.

Nguyễn Ngọc Thịnh ( Tâm Vu Long An) kính báo.

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương hồn của cha bạn đạo BÙI THỊ ÁNH NGUYỆT và NGÔ HUẤN TRUNG, nhũ danh BÙI VĂN QUÃNG, từ trần lúc 20g ngày 14 tháng 2 năm 2017 (nhằm ngày 18 tháng giêng năm Đinh Dậu), động quan và an táng tại quê nhà huyện Trảng Bàn, tỉnh Tây Ninh lúc 8g ngày 18 tháng 2 năm 2017 (nhằm ngày 22 tháng giêng năm Đinh Dậu) được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành thật cám ơn.